Kennis en competentiegevoel na een e-learning over dermatologische aandoeningen op donkere huidskleur in de huisartsenpraktijk

Haio: Steyaert Nele , KUL
Promotor: SCHOENMAKERS Birgitte , KUL
Praktijkopleider: BERVOETS An , Geerts Wim , Gobert Jozef , LAUWERS Koen , Verhoeven Wim

Context: België kent een toenemende diversiteit in de patiëntenpopulatie, terwijl dermatologische aandoeningen op een donkere huidskleur onderbelicht blijven in de literatuur en de opleiding geneeskunde.

Onderzoeksvraag: Heeft een e-learning een invloed heeft op de kennis en het competentiegevoel van huisartsen in Vlaanderen omtrent dermatologische aandoeningen bij mensen met een donkere huidskleur?

Methode: We voerden een driedelige studie uit met een pretest, een e-learningmodule en een posttest. De pre- en posttest bestonden uit diagnostische testen met beeldmateriaal, terwijl de e-learning klinische casussen omvatte. Drie maanden later volgde een bijkomende bevraging met feedback over de e-learning. Data werden geanalyseerd met beschrijvende statistiek, logistische regressie en Spearmancorrelaties.

Resultaten: De gemiddelde kennisscore bedroeg 65,04% vóór en 65,88% na de e-learning, zonder statistisch significant verschil ($p = ,92$). Het gemiddelde competentiegevoel steeg daarentegen significant van 2,81 naar 3,25 ($p < ,001$; medium tot groot effect). Zowel in de pre- als posttest was er een significante positieve associatie tussen het competentiegevoel en de kans op een correct antwoord (OR respectievelijk 1,89 en 1,80; $p < ,001$). Uit de follow-up bevraging ($N = 28$) bleek dat 79% zich vaardiger voelde en 93% verdere verdieping wenste.

Conclusie: De conclusie is daarom dat de e-learning het zelf gerapporteerde competentiegevoel significant verhoogt, maar geen aantoonbare verbetering van de objectieve kennis oplevert op korte termijn.